

reeds ver achter ons en boezemt nog slechts belang in als cultuur-historisch verschijnsel. Het *Tooneel der Jalousijën, Waar op vertoont werden veel treurige Gevallen, wonderlijke Geschiedenissen, Schrikkelijke en wreede Uitwerkselen der Jaloersheid*, twee dikke boekdeelen over den »Echtsijver,» na zijn dood (1) verschenen, doet ons zien, dat niet alleen Jacob Cats dergelijke onderwerpen ten breedste wist uit te spinnen, en dat ook andere ontwikkelde, zelfs geleerde mannen van dien tijd de echte-lijke verstandhouding en de verkeerung der geslachten een onderwerp rekenden, belangrijk genoeg om er al hun vlijt en overdenking aan te wijden.

De *Hedens-daegse Venus en Minerva of twist-gesprek tusschen diezelfde*, zag in 1641 te Dordrecht het licht.

Geheel in den geest der renaissance, laat Jonctys tusschen die twee godinnen een gesprek voeren over den voorrang. Het bekoorlijke en het zingenot tegenover de strenge wijsheid: Juno en Pallas waren nog steeds zeer verstoord over het oordeel indertijd door Paris geveld, die aan de »Minnemoeder» den gouden appel had geschonken; dat begon Jupijn zoozeer te vervelen, dat hij besloot, door den raad der goden te laten uitmaken »wiens Vermaeck, Nootzaeklykheyd, en macht, het meest moest zijn geacht.» Over de »Schoonheyd der Leden» had Paris reeds uitspraak gedaan. Nu begint Venus haar eigen voortreffelijkheden op te sommen tegenover die van Minerva: zij houdt de wereld zoowel der goden als der menschen in stand, zij verschaft genoeg en genot

---

(1) Het jaar van zijn dood is niet met zekerheid bekend. In de oudste bron, die men over Jonctys heeft, van Balens *Beschryvinge van Dordrecht*, 1679, bl. 221, wordt het jaar 1654 als zijn sterfjaar opgegeven. In de Doodregisters van Rotterdam komt hij over de jaren 1651 tot 1666 evenwel niet voor.